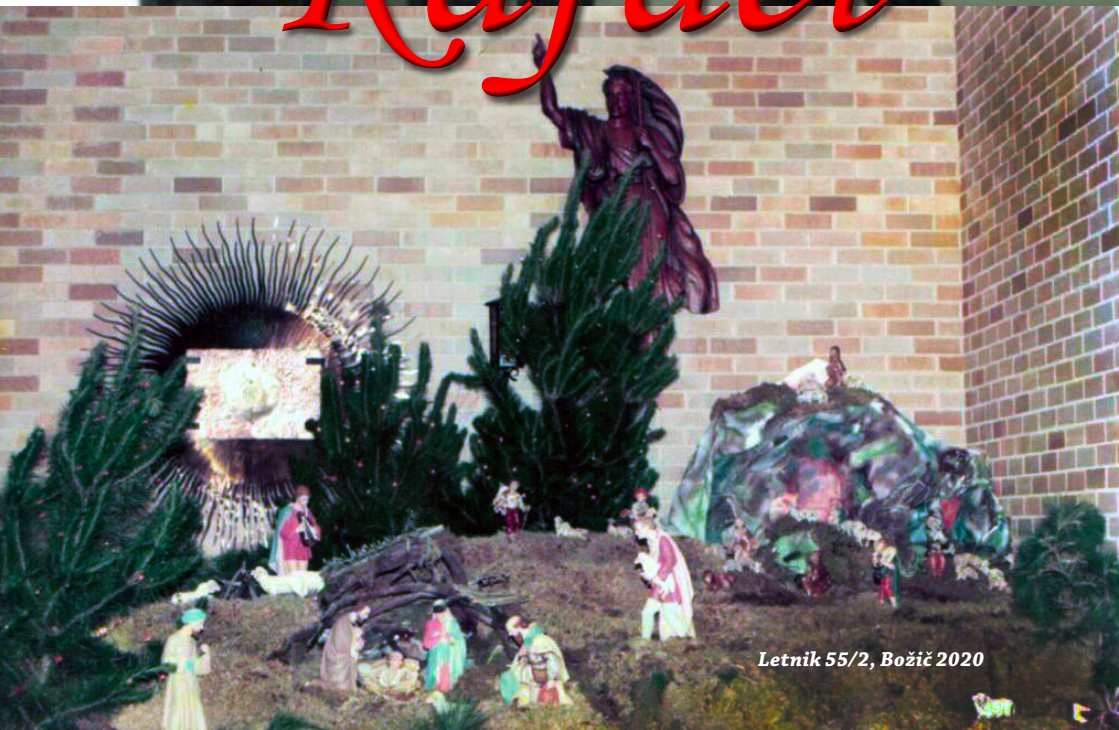

Rafael

**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALJI**
**SLOVENSKI MISIJON V
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

(02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

**SLOVENSKI MISIJON V
MELBOURNU:**

p. Simon Peter Brelec OFM,
p. David Šrumpf OFM

19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

(03)9853 7787

Email: p.simonpeter@gmail.com

p.david.ofm@gmail.com;

slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDI:**

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

(08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela,
kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

**IZ VSEBINE
TE ŠTEVILKE**

- 3 Papež Francišek: "Gospod, ne pusti nas na milost in nemilost viharju!"
- 6 Pope's Special "URBI ET ORBI" Blessing (Devin Watkins)
- 8 30 let samostojne Slovenije
- 9 Spominjamo se - Rafael pred 50 leti (+ p. Valerijan Jenko OFM)
- 12 + P. Hugo (Anton) Delčnjak: Enkrat misijonar - večno misijonar (Sonja Jakop)
- 16 + Nadškof Alojz Uran (p. Darko Žnidaršič)
- 18 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 21 Bolezen z namenom (Michaela Rekl)
- 22 Jožko Kragelj, Od postaje do postaje
- 26 Naše božične jaslvice (V hvaležen spomin + p. Leopoldu Grčarju OFM)
- 29 Adventni in božični čas pri nas
- 30 Dobra volja naj velja!
- 31 Oglasi, božično voščilo
- 32 Clear Island Waters, QLD: Cerkev Srca Jezusovega; Štefanovanje 2020

NASLOVNICA: Dva, takrat še bodoča nadškofa, Stanislav Zore in Alojz Uran (+2020) in Peter Šarkan na terasi Parliament House v Canberri, 1998. Spodaj: Jaslice v Merrylandsu 1980.

**PAPEŽ FRANČIŠEK:
"GOSPOD, NE PUSTI NAS NA MILOST
IN NEMILOST VIHARJU!"**

PAPEŽ FRANČIŠEK JE V PETEK, 27. MARCA 2020, MOLIL ZA OBOLELE IN ZA ŽRTVE EPIDEMIJE KORONA VIRUSA IN PODELIL BLAGOSLOV "URBI ET ORBI" (MESTU IN SVETU), KI GA SICER PODELE ZA BOŽIČ IN VELIKO NOČ. »GOSPOD, NE PUSTI NAS NA MILOST IN NEMILOST VIHARJU!« JE MOLIL PRED PRAZNIH TRGOM SV. PETRA ZA KONEC PANDEMIJE.

"Gosta tema je zagospodovala nad našim življenjem. Iznenada nas je presenetil nepričakovan in divji vihar," je stanje povzel papež. "Vsi smo na istem čolnu, preplašeni in izgubljeni, a hkrati vsi poklicani, da veslamo skupaj," je dejal.

Po njegovih besedah je zdaj čas, da izberemo, kaj je res vredno in kaj mine, da ločimo to, kar je potrebno, od tega, kar ni. »To je čas, da naravnomo življenjsko smer proti tebi, Gospod, in proti drugim.«

Čas je namreč, da odkrijemo tudi nove načine solidarnosti. »Gospod nas nagovarja in nas sredi našega viharja vabi, da prebudimo in poživimo solidarnost in upanje, ki sta sposobna dati trdnost, podporo in pomen tem uram, v katerih se zdi, da se vse potaplja.«

Papež je svojo molitev izrekel skoraj v oglušujoči tišini, v ozadju se je slišalo le deževje in občasni kriki golobov. »Ko smo zdaj na razburkanem morju, te moledujemo: 'Prebudi se, Gospod! ... Ne pusti nas na milost in nemilost viharju.'«

Papež je molil za človeštvo, strto od strahu in stiske, za bolnike in umirajoče, ki čutijo težo osamljenosti, zdravnike in zdravstvene delavce, ki so izčrpani od naporov, ter politike, ki nosijo breme odločanja.

Vatikan je ta dan objavil tudi spored bogoslužij v velikem tednu. Papež jih je vodil v baziliki sv. Petra brez navzočnosti ljudstva, krizmena maša je preložena, križev pot na veliki petek pa je papež molil pred baziliko sv. Petra.

Homilija papeža Frančiška v celoti (prevod br. Miran Špelič OFM)

»Ko se je zvečerilo...« (Mr 4,35) Tako se začena evangelij, ki smo ga slišali. Že nekaj tednov se zdi, da se je zvečerilo. Gosta tema se je zgrnila na naše trge, ulice, mesta. Zagospodovala je nad našim življenjem in napolnila vse z oglušujočo tišino in obupno praznino, ki ohromi vsako reč, ki se je dotakne; čuti se v zraku, zazna se v kretnjah, to povedo pogledi. Znašli smo se preplašeni in izgubljeni. Kot učence iz evangelija nas je iznenada presenetil nepričakovan in divji vihar. Zavedli smo se, da smo vsi na istem čolnu, vsi krhki in izgubljeni, obenem pa pomembni in potrebni, vsi poklicani, da skupaj veslamo, vsi potrebni vzajemne tolažbe. Na tem čolnu ... smo vsi. Kakor tisti učenci, ki enoglasno govorijo in v stiski rečejo: »Utapljamo se« (38), tako smo se tudi mi zavedli, da ne moremo iti dalje vsak zase, ampak samo skupaj.

Zlahka se najdemo v tej pripovedi. Težko pa je razumeti Jezusovo držo. Medtem

ko so učenci vznemirjeni in obupani, je on na krmi, na tistem delu čolna, ki se prvi potopi. In kaj počne? Kljub premetavanju mirno spi, zaupa Očetu – to je edino mesto v evangeliju, ko vidimo Jezusa spati. Ko ga potem zbudijo in umiri veter in vodovje, se obrne na učence z očitajočim tonom: »Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« (v. 40).

Skušajmo razumeti. V čem je pomanjkanje vere pri učencih, ki se postavlja v nasprotje z Jezusovim zaupanjem? Niso nehali verovati vanj, saj ga kličejo. Vidimo pa, kako ga kličejo: »Učitelj, ti ni mar, da se utapljam?« (38). Ti ni mar? Mislijo, da se Jezus ne briga zanje, da mu zanje ni dosti mar. Med nami, v naših družinah je ena od stvari, ki najbolj boli, ko nam kdo reče: »Nič ti ni do mene!« Ta stavek zaboli in sproži vihar v srcu. Tudi Jezusa je moralo prizadeti. Nikomur namreč ni več do nas kot njemu. Ko so ga namreč poklicali, takoj reši svoje učence, ki so izgubili zaupanje.

Vihar razkrinka našo ranljivost in pusti odprte tiste lažne in odvečne gotovosti, s katerimi smo si zgradili svoje agende, svoje načrte, svoje navade in svoje prioritete. Pokaže nam, kako smo pustili, da je zaspalo in bilo zapuščeno, kar hrani, podpira in daje moč našemu življenju in naši skupnosti. Vihar razkrinka vse »zavijanje v celofan« in pozabljanje tega, kar je nahranilo dušo naših narodov; razkrinka vse poskuse, da bi z navidez »odrešilnimi« navadami utišali bolečino, ker se nismo sposobni sklicevati na svoje korenine in priklicati spomin svojih prednikov, s tem pa se prikrajšamo za potrebno imunost pri zoperstavljanju neprilikom.

Z viharjem je odpadel puder tistih stereotipov, s katerimi smo maskirali svoj »ego« v nenehni skrbi za lastno podobo; in je vnovič ostala razkrita tista (blagoslovljena) skupna pripadnost, ki se ji ne moremo odtegniti: bratska pripadnost.

»Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Gospod, tvoja beseda nas nocoj pretresa in zadeva vse nas. V tem našem svetu, ki ga ljubiš bolj kot mi, smo napredovali z vso hitrostjo in se čutili močne in sposobne vsega. Hlastali smo po zaslužku, pustili smo se posrkati stvarjem in zмести naglici. Nismo se ustavili pred tvojim klicanjem, nismo se ustavili vpričo vojn in planetarnih krivic, nismo prisluhnili klicu revežev in našega hudo bolnega planeta. Neustrašeno smo šli dalje, misleč, da bomo vedno ostali zdravi v bolnem svetu. Ko pa smo zdaj na razburkanem morju, te moledujemo: »Prebudi se, Gospod!«

»Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Gospod, na nas se obračaš, kličeš nas k veri. Ta ni toliko klic k verovanju, da ti obstajaš, ampak klic, naj pridemo k tebi in ti zaupamo. V tem postnem času odmeva tvoj nujen klic: »Spreobrnite se! Vrnite se k meni z vsem srcem!« (Jl 2,12). Kličeš nas, naj sprejmemo ta čas preizkušnje kot čas izbire. To ni čas tvoje sodbe, ampak naše sodbe: čas, da izberemo, kaj je res vredno in kaj mine, da ločimo to, kar je potrebno, od tega, kar ni. To je čas, da naravnamo življenjsko smer proti tebi, Gospod, in proti drugim. In pogledamo lahko na toliko zglednih sopotnikov, ki so v strahu ravnali tako, da so darovali svoje življenje. To je dejavna moč Duha, ki se razliva in udejanja v pogumnih in velikodušnih dejanjih predanosti. To je življenje Duha, ki je sposobno odkupiti, ovrednotiti in pokazati, kako naše življenje teko in podpirajo običajni ljudje – navadno pozabljeni –, ki se ne pojavijo na naslovnih časnikih in revij niti na zadnjih modnih pistah, ampak nedvomno pišejo danes odločilne dogodke naše zgodovine: zdravniki, bolničarji in bolničarke, zaposleni v trgovinah, čistilci, skrbniki ostarelih, prevozniki, redarji, policisti, prostovoljci, duhovniki, redovnice in tolikeri, res tolikeri drugi, ki so ra-

zumeli, da se nihče ne bo rešil sam. Vpričo trpljenja, kjer se meri resnična razvitost naših narodov, odkrivamo in izkušamo Jezusovo velikoduhovniško molitev: »...da bodo vsi eno« (Jn 17,21). Koliko ljudi vsak dan ravna potrpežljivo in vliva upanje; skrbijo, da ne sejejo panike, ampak soodgovornost. Koliko očetov, mater, dedkov in babic ter učiteljev s preprostimi in vsakdanjimi dejanji kaže našim otrokom, kako se soočiti s krizo in jo prestati, tako da prilagodimo navade, dvignemo pogled in spodbujamo molitev. Koliko ljudi moli, daruje in prosi za blagor drugih. Molitev in tiho služenje: to je naše zmagovito orožje.

»Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Začetek vere je v tem, da se zavemo, kako smo potrebni odrešenja. Nismo samozadostni, sami se lahko samo potopimo; potrebujemo Gospoda, kakor so starodavni krmarji potrebovali zvezde. Povabimo Jezusa v čolne svojega življenja. Izročimo mu svoje strahove, da jih preмага. Kakor učenci bomo izkusili, da z njim na krovu ni brodoloma. Kajti to je Božja moč: obrniti v dobro vse, kar nas doleti, tudi hude reči. On prinaša vedrino v naše viharje, ker z Bogom življenje nikoli ne umre.

Gospod nas sprašuje in nas sredi našega viharja vabi, naj prebudimo in poživimo solidarnost in upanje, ki sta sposobna dati trdnost, podporo in pomen tem uram, v katerih se zdi, da se vse potaplja. Gospod se prebuja, da bi prebudil in poživil našo velikonočno vero. Imamo sidro: v njegovem križu smo bili rešeni. Imamo krmilo: v njegovem križu smo bili odkupljeni. Imamo upanje: v njegovem križu smo bili ozdravljeni in objeti, da nas nič in nihče ne more ločiti od njegove odrešilne ljubezni. Sredi osame, v kateri trpimo zaradi pomanjkanja čustev in srečanj, ko izkušamo pomanjkanje tolikih reči, prisluhnimo še enkrat oznanilu, ki nas rešuje: Vstal je in živi z nami. Gospod nas poziva s svojega križa, naj najdemo življenje, ki nas pričakuje, naj gledamo k tistim, ki nas kličejo, naj okrepimo, prepoznamo in zganemo milost, ki prebiva v nas. Ne ugašajmo tlečega stenja (prim. Iz 42,3), naj se nikoli ne utrne, in pustimo, da bo prižgal upanje.

Objeti njegov križ pomeni najti pogum, da objamemo vse neprilike sedanjega časa in za hip opustimo svoj videz vsemogočnosti in posesti, da bi dali prostor ustvarjalnosti, ki jo je edino Duh sposoben prebuditi. Pomeni najti pogum, da odpremo prostor, kjer se bodo vsi lahko čutili poklicani, in omogočimo nove oblike gostoljubja, bratstva in solidarnosti. V njegovem križu smo bili odrešeni, da sprejmemo upanje in pustimo, da prav to upanje podpira vse možne ukrepe in načine, ki nam lahko pomagajo, da varujemo in smo varni. Objeti Gospoda, da bi objeli upanje: to je moč vere, ki osvobaja od strahu in daje upanje.

»Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Dragi bratje in sestre, s tega kraja, ki pripoveduje o Petrovi skalnati veri, bi vas nocoj rad vse izročil Gospodu po priprošnji Marije, ki je rešitev njegovega ljudstva, morska zvezda v viharju. Iz tega stebrišča, ki objema Rim in ves svet, naj se na vas kot tolažilni objem spusti Božji blagoslov. Gospod, blagoslovi svet, daj zdravje telesom in tolažbo srcem. Naročaj nam, naj se ne bojimo. A naša vera je šibka, plašni smo. Ti pa, Gospod, nas ne pusti na milost in nemilost viharju.

Ponovi spet: »Ne bojte se!« Ne bojte se! «(Mt 28,5). Mi pa skupaj s Petrom »vrzimo vso svojo skrb nate, saj ti skrbiš za vas« (prim. 1 Pt 5,7).

POPE'S SPECIAL 'URBI AND ORBI' BLESSING: "GOD TURNS EVERYTHING TO OUR GOOD"

Pope Francis delivers an extraordinary blessing "To the City and to the World" on Friday, 27 March 2020, to pray for an end to the COVID-19 coronavirus pandemic. In his meditation, the Pope reflects on Jesus' words to His disciples: "Why are you afraid? Have you no faith?"

Pope Francis held the special "Urbi et Orbi" on Friday from the steps of St. Peter's Basilica.

Usually a colorful event reserved only for Christmas Day and Easter Sunday, this extraordinary blessing was held in keeping with the gravity of the current global situation, as more than half of the world's population is confined to their homes to prevent the spread of Covid-19.

Standing in a deserted St. Peter's Square with a steady rain falling, Pope Francis spoke to the world through all the means of modern communication: Facebook, YouTube, TV, and radio.

Symbols of Faith

He prayed for the world at this critical juncture in the presence of two images that have accompanied the people of Rome for centuries: the ancient icon of Mary Salus Populi Romani – usually housed in the Basilica of St. Mary Major – and the miraculous crucifix kept in the church of San Marcello on the city's Via del Corso.

Most importantly, the Pope exposed the Blessed Sacrament for adoration and imparted his Apostolic Blessing, offering everyone the opportunity to receive a plenary indulgence.

Pope at "Urbi et Orbi"

At first, Pope Francis offered a meditation on the crisis facing the world, reflecting on a passage from the Gospel of Mark (4:35-41).

"For weeks now it has been evening," said the Pope. "Thick darkness has gathered over our squares, our streets and our cities; it has taken over our lives, filling everything with a deafening silence and a distressing void, that stops everything as it passes by; we feel it in the air, we notice it in people's gestures, their glances give them away."

"In this situation," he said, "we feel afraid and lost, like the disciples whose boat was in danger of sinking while Jesus slept at the stern!"

All in the Same Boat

The Covid-19 pandemic has reminded us that we are all in the same boat, said Pope Francis, and so we call out to Jesus. The disciples ask Him, "Teacher, do you not care if we perish?" The Pope said these words would have shaken Jesus, "because He, more than anyone, cares about us."

The storm, said the Pope, exposes "our vulnerability and uncovers those false and superfluous certainties around which we have constructed our daily schedules"

and lays bare "all those attempts to anesthetize ourselves".

What is revealed, he said, is "our belonging as brothers and sisters", our common humanity.

"Why Are You Afraid? Have You No Faith?"

Pope Francis then picked up the thread of Jesus' question: "Why are you afraid? Have you no faith?"

He said we have all gone ahead "at breakneck speed", ignoring the wars, injustice, and cries of the poor and our ailing planet. "We carried on regardless, thinking we would stay healthy in a world that was sick."

In our stormy sea, we now cry out: "Wake up, Lord!"

Now Is the Time of Choosing

"Really," said Pope Francis, "it is Jesus calling out to us to be converted, calling us to faith. - You are calling on us to seize this time of trial as a time of choosing," he said.

Now is not the time of God's judgment, but of our own: "a time to choose what matters and what passes away, a time to separate what is necessary from what is not."

The Pope said we can draw lessons from the many people who – even though fearful – have reacted by giving their lives, including medical personnel, supermarket clerks, cleaners, priests, police officers, and volunteers. This, he said, "is the force of the Spirit poured out and fashioned in courageous and generous self-denial."

Stripped of Our Self-Sufficiency

Pope Francis said, that faith begins "when we realize we are in need of salvation" and are not self-sufficient.

If we turn to Jesus and hand Him our fears, said the Pope, He will conquer them.

"Because this is God's strength: turning to the good everything that happens to us, even the bad things. He brings serenity into our storms, because with God life never dies."

So God asks us now, in the midst of the tempest, "to reawaken and put into practice that solidarity and hope capable of giving strength, support and meaning to these hours when everything seems to be floundering."

His Cross is Our Hope

"Jesus' cross," said Pope Francis, "is the anchor that has saved us, the rudder that has redeemed us, and our hope, because by His cross we have been healed and embraced so that nothing and no one can separate us from His redeeming love."

"In the midst of isolation when we are suffering from a lack of tenderness and chances to meet up, and we experience the loss of so many things," he said, "let us once again listen to the proclamation that saves us: He is risen and is living by our side."

"So we embrace His cross in the hardships of the present time, and make room in our hearts "for the creativity that only the Spirit is capable of inspiring."

"Embracing the Lord in order to embrace hope: that is the strength of faith, which

frees us from fear and gives us hope.”

Turning to the Lord

Concluding his meditation, Pope Francis entrusted us all to the Lord, through the intercession of the Blessed Virgin Mary, so that our faith might not waiver in this time of crisis.

“Dear brothers and sisters, from this place that tells of Peter’s rock-solid faith, I would like this evening to entrust all of you to the Lord, through the intercession of Mary, Health of the People and Star of the stormy Sea. From this colonnade that embraces Rome and the whole world, may God’s blessing come down upon you as a consoling embrace. Lord, may you bless the world, give health to our bodies and comfort our hearts. You ask us not to be afraid. Yet our faith is weak and we are fearful. But you, Lord, will not leave us at the mercy of the storm. Tell us again: ‘Do not be afraid’ (Mt 28:5). And we, together with Peter, ‘cast all our anxieties onto you, for you care about us’ (cf. 1 Pet 5:7).”

Devin Watkins

(<https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2020-03/pope-francis-urbi-et-orbi-blessing-coronavirus.html>)

30 let samostojne Slovenije

Merrylands: Sestanek Društva za podporo demokracije v Sloveniji (ustanovljeno 12.12.1989 v Merrylandsu). To Društvo je bilo zelo dejavno do prvih demokratičnih volitev v Sloveniji aprila 1990, in še potem. Na sestanku v Merrylandsu, kjer je bilo prisotnih 88 članov, se je na predlog upravnega odbora, društvo preimenovalo v Slovenski narodni svet NSW, za Avstralsko-slovensko konferenco, ki je bila ob osamosvojitvi Slovenije vključena v Svetovni slovenski kongres.

Alfred Brežnik AM

Merrylands 6. julija 1990

SPOMINJAMO SE - RAFAEL pred 50 leti

TELOVSKI PROCESIJI (1970)

(Vol. 5, No. 2, Junij 1970)

NEDELJA, 31. MAJA: MANLY: Vsakoletna procesija sv. Rešnjega Telesa za sydneysko nadškofijo, katere del smo tudi mi, bo letos zopet na zemljišču semenišča v MANLY. Za razne narodnostne skupine je zbirališče ob 2.00 popoldne na Vivian St., Manly. **GOTOVO NAJ SE UDELEŽE TE PROCESIJE VSI, KI IMAJO NARODNE NOŠE, PA SEVEDA TUDI ČIMVEČ ROJAKOV.**

NEDELJA, 7. JUNIJA: HORSLEY PARK: Lani je bila slovenska telovska procesija en teden po manlyjski: tudi letos bo tako. Razlika je le ta, da smo bili lansko leto v Campbelltownu, letos pa smo si izbrali kraj, ki je dosti bliže, in to je SLOVENSKA PRISTAVA NA 45 Ferrers Rd., HORSLEY PARK.

Ob 2:30 pop. bo sv. maša na prostem, nato procesija po zemljišču. Zaključili jo bomo z blagoslovom z Najsvetejšim. - - - Lepo prosim starše, da pošljejo otroke k spovedi v župno cerkev že v soboto, da jih bo čimveč prejelo sv. obhajilo pri sv. maši na prostem. **TUDI ODRASLIH NAJ BI PRISTOPILO ČIMVEČ K SV. OBHAJILU, SAJ BO TA DAN SLAVJE NAJSVETEJŠEGA ZAKRAMENTA!!!**

1. Ta naša procesija bo namesto celodnevnega češčenja NAJSVETEJŠEGA, kakor ga ima vsaka župnija v domovini in tu enkrat na leto. Namen je: da Zveličarju, ki je dejansko in resnično pričujoč pod podobama kruha in vina, izkažemo dolžno hvaležnost za njegovo ljubezen do nas, ki ga je nagnila, da je za nas na križu umrl in da živi neprestano v naših tabernakljih.

2. Lepo prosim, da prinesejo belo oblečene deklice košarice s cvetjem, ki ga bodo stlale na pot pred Najsvetejšim. Nekaj teh košaric bo tudi pripravljenih za tiste, ki ne bodo imeli svojih.

3. **GOTOVO NAJ PRIDEJO ZOPET VSE NARODNE NOŠE NA TO NAŠO SLOVESNOST! RES JE, DA BOSTE V NOŠAH ŽE TEDEN PREJE V MANLY, TODA ZARADI TEGA NAŠA SLOVESNOST NE SME BITI PRIKRAJŠANA NOŠ!!!**

4. Tudi naprošam matere in žene, da spečejo pecivo in ga prinesejo s seboj, da bo po slovesnosti kaj prigrizniti. To pecivo bomo za majhen dar dajali vsakemu, ki ga bo želel. Kar bo to prineslo čistega dobička, bo za kritje stroškov v zvezi s procesijo.

5. Nadalje prosim vse ministrante, naj se pridružijo tej slovesnosti v uniformah, ki naj jih prinesejo s seboj. Povejte jim, ko se bodo izgovarjali, da ne razumejo po slovensko, da jim niti ust ne bo treba odpreti, ker vse ljudstvo skupno odgovarja molitve pri maši. In tudi, če ne bodo razumeli liturgičnega besedila, saj procesija že sama napravi močan vtis za vse navzoče. (str. 2)

6. Prav tako bodo potrebne žene, ki bodo poskrbele za čaj in serviranje peciva. Naj se same javijo za to delo. - Pa tudi zastavonoše in nosilci baldahina (neba) bodo potrebni. (Škoda, da ni fantov, ki bi znali streljati z možnarji.)

KAKO SE PRIDE V HORSLEY PARK

Avtomobilisti iz mesta pojdite do Fairfielda, skozi Fairfield po Horsley Drive, skozi Smithfield, Wetherill Park, Bossley Park; na križišču Horsley Dr. & Ferrers Rd. boste opazili napis s puščico "Slovenska prireditev". Tam obrnite na desno na Ferrers Rd. Po 200 metrov (metrih) vožnje je vhod na slovensko zemljo.

Oni iz Cabramatte naj gredo po Cabramatta Rd., Mulgoa Rd., Cowpasture Rd, Horsley Drive in Ferrers Rd. (Horsley Park). Oni iz Liverpoola in okolice: Elizabeth Dr., Mulgoa Rd., Walgrove Rd., Horsley Drive. Oni iz Penritha, Blacktowna pri Eastern Creek obrnejo na Horsley Rd. ali na Walgrove Rd. (ta je vseskozi asfaltirana, prva pa je nekaj milj že makadamska) in nato na Horsley Drive do Ferrers Road.

Za one, ki se bodo poslužili javnega transportnega sistema, je najbližja postaja FAIRFIELD. Pa tudi ROOTY HILL ali DOONSIDE je približno isto število milj do slovenskega zemljišča v Horsley Park, kot je Fairfield. (str. 3)

DVA AVTOBUSA

Ker je ob nedeljah avtobusni promet od pravkar omenjenih postaj pa do Horsley Parka zelo redek, sem najel dva avtobusa, ki bosta prepeljala rojake od Fairfield postaje in od Doonside postaje do Horsley Parka (oziroma prav na našo zemljo) in po končani cerkveni slovesnosti zopet na isti postaji (Fairfield in Doonside); to bo okrog pete ure popoldan.

AVTOBUSA ODPELJETA IZPRED OBEH ŽELEZNIŠKIH POSTAJ ISTOČASNO, DOONSIDE IN FAIRFIELD, ob 1:45 pop. Ta čas je nekaj minut pozneje, ko prispejo vlaki v Fairfield iz mesta in iz Liverpoola; in v Doonside iz Penritha in Parramatte, oziroma Blacktowna. - - - Ravno tako boste dobili vlak nekaj minut po prihodu na postaji Doonside proti Penrithu in Parramatti, iz Fairfielda proti Sydneyu in Liverpoolu. - Oba avtobusa bosta od družbe CALABRO BROTHERS CO. iz Bonnyrigg-a. Imela bosta napis "HORSLEY PARK" - "SLOVENSKA PROCESIJA". - Prevoz za vsakega odraslega bo 30 centov na eno stran in prav toliko zopet nazaj na postajo. Te vsote ne plačate šoferju, ampak pred izstopom iz avtobusa v Horsley Parku in pred odhodom nazaj na železniško postajo.

DA PA SE BOSTE LAHKO POSLUŽILI AVTOBUSNEGA PREVOZA OD FAIRFIELD ALI DOONSIDE POSTAJE DO SLOVENSKEGA ZEMLJIŠČA, MORATE POZNATI VLAKOVNI VOZNI RED. Tale je:

V nedeljo, 7. junija, odpelje vlak iz North Sydneya ob 12:46 pop., Milson's Pt. 12:48, Wyneyard 12:51, Town Hall 12:53, CENTRAL 12:56, Redfern 12:58, Burwood 1:08, Strathfield 1:10, Homebush 1:12, Flemington 1:15, LIDCOMBE 1:19, Auburn 1:22, Clyde 1:25, GRANVILLE 1:28, Merrylands 1:30, Guildford 1:33, Yennora 1:35, FAIRFIELD 1:38.

LIVERPOOL - FAIRFIELD

Liverpool 1:27 pop., Warwick Farm 1:29, Cabramatta 1:32, Canley Vale 1:34, FAIRFIELD 1:37.

PENRITH - DOONSIDE

Penrith 1:18 pop., Kingswood 1:21, Werrington 1:24, St. Mary's 1:28, Mt. Druitt 1:32, Rooty Hill 1:36, DOONSIDE 1:39.

PARRAMATTA - DOONSIDE

Parramatta 1:15, Westmead 1:17, Wentworthville 1:20, Pendle Hill 1:22, Toongabie 1:25, Seven Hills 1:28, Blacktown 1:32, DOONSIDE 1:35.

Po končani slovesnosti, bosta oba avtobusa odpeljala potnike nazaj na FAIRFIELD in na DOONSIDE postajo. TO BO OB PETI URI POPOLDAN. - V Fairfieldu imate vlak za smer Sydney ob 5:37 (nato zopet ob 6:07 in 6:37 zvečer), proti Liverpoolu pa ob 5:38 (nato 6:08 in 6:38).

Iz DOONSIDE odpelje vlak v smeri Penrith 5:35 pop. (nato zopet ob 6:11 in 6:35). V smeri Blacktown in Parramatta pa odpelje ob 5:39 (nato zopet 6:06 in 6:39 zveč.)

SLOVENSKEMU DRUŠTVU SE ISKRENO ZAHVALJUJEM, DA NAM JE DOVOLILO UPORABLJATI ZEMLJIŠČE V HORSLEY PARKU ZA TELOVSKO PROCESIJO. - BOG DAJ, DA BI SE POGOSTO SHAJALI V PRIJATELJSKEM DUHU NA TEJ ZEMLJI, TAKO ZA KULTURNE KOT ZA VERSKE PRIREDITVE!!!

(str. 3-4)

NEKAJ NOVIC V ZVEZI Z NAŠO CERKVIJO V MERRYLANDSU:

Na prvem mestu povem, da so načrti za dozidavo k cerkvi, ki bo služila za otroški vrtec in za stanovanje za duhovnika, že odobreni. Načrte je brezplačno izdelal arhitekt Carmelo Sedmak iz Heabord-a. - Kdaj bomo začeli graditi, je odvisno od dobre volje rojakov. Če bo dovolj prostovoljcev, bo stvar hitro napredovala. Prosim vas, DA IZPOLNITE KUPON, KI JE SPODAJ IN IZRAZITE SVOJO PRIPRAVLJENOST SODELOVATI IN POMAGATI PRI DELIH PRENOVITVE IN OBNOVE NAŠE CERKVICE IN OTROŠKEGA VRTCA. VSAK ZIDAR, TESAR, MIZAR, KLEPAR, INŠTALATER NAJ BI NAMENIL VSAJ EN DAN DELA V VESELOVEM. TI SO POTREBNI V PRVI VRSTI. JE PA TREBA TUDI DOSTI DELAVCEV IN PRIPRAVNIH MOŽ.

ŽENE IN MATERE PROSIM, DA SE JAVIJO, DA SO PRIPRAVLJENE VSAJ VSAKIH ŠEST TEDNOV PREVZETI SKRIB ZA KRAŠENJE OLTARJA IN ČIŠČENJE. DOSEDAJ SE JE JAVILO ŽE PRECEJ ŽENA, TODA POTREBUJEMO JIH ŠE VEČ. KO BOMO IMELI ZADOSTNO ŠTEVILO TEH PROSTOVOLJK, BOM NAPRAVIL RAZPORED, KDAJ JE KATERA NA VRSTI. NAVADNO STA POTREBNI VSAJ DVE, OB VEČJIH PRAZNIKI PA VEČ. NE BOJTE SE OBVEZATI, SAJ SE BOSTE LAHKO MED SEBOJ DOMENILE, DA VAS KATERA NADOMEŠČA, ČE TO ALI ONO SOBOTO NE UTEGNETE. V PRVI VRSTI PRIČAKUJEM GLASOVE OD TEH, KI ŽIVE V MERRYLANDSU ALI OKOLICI, PA TUDI OD DRUGOD SO VABLJENE, DA IMATE LE TRANSPORT NA RAZPOLAGO. (str. 7-8)

p. Valerijan Jenko OFM (1970)

+ P. HUGO (ANTON) DELČNJAK: ENKRAT MISIJONAR - VEDNO MISIJONAR

V PETDESETIH LETIH NAŠEGA MERRYLANDSA smo velikodušno podpirali naše misijonarje, v prvih letih po blagoslovu cerkve sv. Rafaela predvsem frančiškana p. Huga Delčnjaka in p. Evgena Ketiša, ki sta bila naša posinovljenca v Merrylandsu in sta delovala v Togu v Afriki. P. EVGEN se je vrnil iz misijonov spomladi 1987, pred petimi leti je obhajal biserno mašo in kmalu potem odšel k nebeškemu Očetu (+ 6.10.2015). Takrat smo se ga spomnili tudi v našem Rafaelu (2/2015, 19), saj je sedem mesecev, od novembra 1981 do junija 1982, deloval tudi med nami.

P. HUGO nas je obiskal leta 1975. Kasneje je deloval še v Centralni Afriki, Venezueli in v Francoski Gvajani. Pred petimi leti je obhajal zlato mašo (2015) in takrat je novinarka krajevnega časopisa Ogleдалo (25.9.2015) Sonja Jakop posnela z njim pogovor, ki ga objavljamo v našem Rafaelu. - P. Hugo je kasneje bival v Parizu in nato v našem samostanu v Ljubljani, v sobi, kjer je pred njim bival p. Valerijan. Lani, 28. aprila 2019, na belo nedeljo, je umrl v bolnišnici na Golniku, star 81 let, in je pokopan na ljubljanskih Žalah.

Misijonar, frančiškan p. Hugo Delčnjak je zlatomašni jubilej praznoval v začetku julija 2015 v Novi Cerkvi. Človek na videz krhke postave je kot odprta knjiga, ki razkriva številne zgodbe misijonarja, ki mu je bil, kot sam pravi, dan privilegij, da je večino svojega časa preživel z ljudmi v Afriki in v Južni Ameriki. Čeprav se je zadnja leta vsako leto vračal v Slovenijo na dopust, o stalni vrnitvi ni razmišljal. Med počitnicami poleti 2015 je s pomočjo prijateljev v sliki in besedi širši javnosti predstavil dosedanje delo na "svojih" misijonskih poljanah. Povabilu, da tudi z bralci Ogleдалa deli delček teh doživetij, se je z veseljem odzval in v tekoči, lepi slovenščini nizal spomine in zanimivosti svojega dolgoletnega poslanstva.

V misijone ste odšli na svojo željo. Kako ste "pristali" v Togu?

V tistem času je Cerkev določena področja zaupala različnim redovom, severni Togo je bil zaupan frančiškonom pariške province. Škof novoustanovljene škofije severnega Toga je zaradi pomanjkanja francoskih duhovnikov v letu 1969 iskal misijonarje tudi na Poljskem, Hrvaškem in v Sloveniji. Takoj sem se javil, sledil je mesec dni učenja francoščine v Parizu in z dokaj šibkim znanjem jezika sem odpoštoval na črno celino.

Kako ste začeli, kaj je bilo vaše osnovno delo?

Nastanjen sem bil v Kande-u, na ozemlju plemena Lamba. Prve tri mesece sem se privajal okolju in se od jutra do večera učil njihovega jezika. V osnovi je potrebna volja, da razumeš in tudi sprejmeš različnost. Potem v to različnost "seješ" Božjo

besedo in druga znanja in se trudiš, da bi čim več zrn padlo v dobro zemljo in obrodilo sadove. Posvojiti moraš tuje navade. V Togu je še danes poligamija (en mož - več žena), ki se je zaradi njihove miselnosti ne da odpraviti. To je njihova kultura. Ko so v preteklosti poskušali uzakoniti monogamijo, so bile ženske proti in predlog so morali umakniti. Mož z veliko ženami ima namreč status večje ekonomske moči, in če umre, navadno vse vdove postanejo žene mlajšega brata, ki jih je dolžan naprej preživljati. Kar zadeva plemensko ureditev, je bil to zelo ohranjen del Afrike. Ko so tja prišli misijonarji, so začeli poučevati, oznanjati, udejanjati karitativno ljubezen. Začneš tako, da greš v spremstvu "vodiča" v neko naselje, se naznaniš poglavarju plemena, se mu predstaviš, kdo si, od kod in zakaj prihajaš. Vprašaš, ali lahko redno prihajaš, in če dovoli, seznanijo ljudi, ki potem pridejo poslušat. Tako te eni sprejmejo, počasi se ustvari skupina, npr. s 15 ali več člani, ki jih lahko krstiš. To je velikega pomena za nadaljnjo naravno širitev občestva in tak je bil tudi moj začetek. Sicer je Togo zame kot en čudež. Ob mojem prihodu so bili tam le posamezni kristjani, danes je škofija oskrbovana s svojimi duhovniki, nekateri gredo celo v misijone v druge države.

Je bilo nadaljevanje v Centralno-afriški republiki le želja po spremembi?

Točno to, čeprav sem ostal le šest let. Že dlje časa sem imel malarijo, tukaj pa sem hudo zbolel za rezistentno malarijo, kar pomeni, da bolezen kljubuje zdravljenju. Moral sem na zdravljenje v Parizu v bolnico za tropske bolezni. Po ozdravitvi so mi zdravniki rekli, naj se v Afriko ne vračam več. Za pol leta sem se vrnil v Slovenijo, se spoznal z duhovnikom Janezom Grilcem v Venezueli, povabil me je tja in sem šel.

Iz Venezuele ste pobegnili v Francosko Gvajano. Razlog?

Po dvanajstih letih sem moral iz Venezuele dobesedno pobegniti. Venezuelo sicer zaznamuje velika vernost ljudi, istočasno pa je ogromno kriminala, organiziranih tolp. Navadno so to bivši vojaki ali policisti. Leta 2004 sem bil doma na počitnicah in denar, ki sem ga prinesel tja za gradnjo župnišča, sem zaradi ugodnejšega tečaja zamenjal za dolarje izven banke. Očitno je nekdo iz tolpe to videl in še isto noč so me napadli, zvezali, grozili s pištolo. Pobrali so ves denar in vse, kar je bilo v hiši vrednega. Po prijavi ropa je policija izsledila tolpo in takoj sem dobil obvestilo o novi grožnji: "Če ne utihneš, veš, kaj te čaka." Nedolgo zatem je z župnijskega posestva izginilo še vseh 70 krav. Čeprav mi je policija ponujala varnostnika, sem videl, da je varneje oditi in sem se na povabilo gvajanskega škofa za tri leta preselil v Francosko Gvajano. Zdaj sem tam že enajst let. (2015)

Lahko nekako opišete to deželo?

Z najmanj besedami: ekvatorska lega, vse leto dež, ogromno rek, en sam tropski pragozd, brez industrije, poljedelstva in živinoreje, razvito je ribištvo. Večina od 450.000 prebivalcev živi ob Atlantiku, Gvajana je velika za štiri Slovenije, z redkimi cestami, ki so večinoma ob Atlantiku, običajni prevoz je s čolnom ali helikopterjem. To je francoska kolonija, vse dirigirajo Francozi, denarna enota je evro, uradni jezik francoščina. Dežele ne ogrožajo potresi in vulkani, evropske države so tam postavile svetovno znani vesoljski center z bazo za izstrelitev vseh vrst satelitov: raziskovalnih, komunikacijskih, špijonskih... V Gvajani dobijo službo le prebivalci s francoskim državljanstvom. Zaposleni, zlasti v javni upravi, so zelo dobro plačani,

praviloma bolje kot v Franciji. Zdravnikov skoraj ni, manjka učiteljev. Take kadre vabijo iz Francije in visoka plača je edini motiv, da gre nekdo delat v pragozd, kjer razen komarjev in mušic ni ničesar drugega. Na drugi strani je težava ta, da Francozi težko nadzorujejo zaposlovalne potrebe, tamkajšnji župani pa se trudijo čimveč ljudi zaposliti, ker s tem pridobijo volivce. Poznam občino, ki šteje 3.500 ljudi, in v tej občini je pet uslužbencev zaposlenih zgolj za razmnoževanje in fotokopiranje dokumentov.

Se tamkajšnji prebivalci borijo za neodvisnost?

Ne. Na referendumu je bilo 75 % volivcev proti, ker samostojnost posledično pomeni manj denarja iz Francije, brez katerega država ne more preživeti. Ljudje se bojijo bede, ki jo vidijo v razvitejših sosednjih državah. Za Gvajano lahko rečemo, da živi od plač funkcionarjev v javni upravi, to so večinoma Francozi in tisti, ki imajo delovno vizo. Ker so dobro plačani, si lahko privoščijo gospodinjske pomočnice, varuške, vrtnarje... in posledično preživljajo nižje sloje prebivalstva. Takšno stanje je posledica zgodovinskih dejstev o poselitvi Gvajane. Kot prvi so jo pred stoletji poselili črnski sužnji, ki so pobegnili z brazilskih plantaž kave, kakava, kavčuka. Kasneje, v času francoske revolucije, so Francozi tja izganjali politične zapornike in kriminalce obeh spolov. Zanje je veljal zakon, da so tudi po odsluženih kazni morali ostati tam. Tako so eni in drugi poleg manj številnih Indijancev naselili to deželo. Za gospodarje Gvajane se danes štejejo Kreolci, to so otroci, ki so jih imeli tamkajšnji gospodarji s svojimi sužnjami. Ti otroci niso bili priznani kot sinovi in hčere, ampak so bili rejenci. Šele z odpravo zakona o suženjstvu pred 200 leti so ti rejenci postali osebe z imenom in priimkom, navadno so dobili ime po gospodarici, ne po očetu.

Vsebina vašega sedanjega poslanstva?

Skupaj s tremi sobraty delamo na veliki in prijetni župniji sv. Lovrenca, ki ima približno 50.000 ljudi. Sicer je vsa Gvajana ena škofija z 38 duhovniki, od teh so štirje domačini, trije smo iz Evrope, drugi so iz Afrike. Poleg običajnega pastoralnega dela, kjer veliko delamo s skupinami, načrtno delamo z nezakonitimi prišleki, ki iz okoliških držav (Haiti, Dominikanska republika itd.) stalno prihajajo v "obljubljeno deželo". Ko izvedo, da tukaj nekateri zaslužijo 1600 evrov ali več, razvijejo bujno domišljijo in naredijo vse, da pridejo v državo. Žal se takoj po prihodu soočijo s kruto resničnostjo, ker nimajo delovne vize, nobenih dokumentov, mnogi ne znajo pisati in brati, nihče ne zna francoščine. Potrebujejo ogromno pomoči. Država jim po eni strani pomaga tako, da otroci lahko hodijo v šolo in imajo zagotovljeno zdravstveno varstvo, po drugi strani pa več tisoč imigrantov letno izžene iz države. V Gvajani živi od 30 do 40 % takih priseljencev. Misijonarji jih učimo jezika, pomagamo jim pridobiti dokumente, na podlagi katerih državne službe začnejo proces, da po petih, celo desetih letih dobijo dovoljenje za bivanje in delo, ali pa pismo, da so izgnani. Do takrat delajo na črno za komaj 150 do največ 300 evrov plačila, niso nikjer zapisani, skratka, ne obstajajo.

Lahko izpostavite kakšen izredno uspešen projekt? Kaj je bilo pri vašem delu najtežje in kaj je v vas pustilo največji pečat?

Težko. Uresničil sem željo, da sem odgovoril Božjemu klicu, še več, da sem misijonar. Tega mnenja tudi po 46 letih nisem spremenil, čeprav mi je sestra Julčka kot

najstniku rekla: "Ti si tako droben, iz tebe ne bo nič." Odvrnil sem ji, da se bom zredil takrat, ko bom pil vino na tešče. Zredil se nisem, župnik sem pa. Veste, človek čuti odgovornost do evangelija, vsak ima svoj način sejanja in si želi dobrega pridelka. - Med najtežjimi? Morda odhod iz Venezuele. Mi je pa žal, da se nisem naučil plesati in igrati kakšnega instrumenta, v "mojih" deželah se s temi znanji še lažje povežeš z ljudmi. Daleč najbolj me je zaznamoval Togo, zame povsem drug svet, vse je bilo novo, neznano. Kasneje so se nekatere reči že ponavljale.

Bi se vrnil domov?

Mislím, da ne. V Gvajani sem doma, tam se dobro počutim, in dokler bom lahko koristno delal, naj tako ostane. V Slovenijo z veseljem pridem in tudi z veseljem odidem. Osrečuje me zavedanje, da sem doma vedno dobrodošel, kljub temu pa ob odhodu nimam domotožja in težkih čustev. Ne verjamem, da je le Slovenija "naj, naj", to lahko najdeš povsod, odvisno od gledanja posameznika. Je pa res, da se gostje iz Afrike in Južne Amerike, ki so bili na praznovanju moje zlate maše, niso mogli načuditi lepotam naše dežele, zelenju in vsemu, kar so videli.

Praznovanje zlate maše v Novi Cerkvi je bil velik in čustveno nabit dogodek tako za vas, kot za vaš rodni kraj. Kako ste jo doživljali?

Bil sem zelo ganjen. Zlata maša je gotovo razlog za praznovanje. Najprej skoraj ne verjamem, da je minilo 50 let, in se ne čutim zlatomašnika v tem pomenu. Ker se tiče samega slavlja, je bilo zame zunanje in duhovno istočasno. Lahko rečem, da je bila zahvala, ki jo dolgujemo Gospodarju življenja, z moje strani res zahvala iz srca, hkrati pa sem občutil veliko počastitev z vsemi prisotnimi znanci, prijatelji, sošolci, sorodniki, ki so prišli od blizu in daleč, tudi iz Afrike in Južne Amerike. Najpomembneje se mi zdi, da so vsi prisotni to mašo doživeli kot veliko zahvalo, tudi po zaslugi odličnega pridigarja p. Pavleta Jakopa. Za izvedbo celotnega, tako uradnega kot družabnega dela praznovanja izrekam zahvalo članom ŽPS in vsem drugim faranom, ki so pri tem sodelovali. Še zlasti pa dolgujem veliko hvaležnost dekanu g. Alojzu Vicmanu in članu ŽPS Petru Oprčkalu, ki sta prevzela vso odgovornost za pripravo in izvedbo praznovanja. Vsaka jim čast, vsem! Bil je zelo preprosto in prisrčno. Ob tem čutim veliko milost, da sem ohranil vero in se nisem zmotil v tem, komu zaupati svojo življenjsko pot.

P. Hugo je ne le zanimiv sogovornik z raznovrstnimi izkušnjami, iz njega ves čas vejeta zadovoljstvo in optimizem, kar gotovo pripomore k njegovemu uspešnemu poslanstvu. Čeprav dolga leta živi daleč od rodne dežele, ohranja močno vez s svojimi domačimi v Selcah, najbolj pa je vesel, ko se lahko z njimi in s sorodniki sreča in prav zaradi svojih se vsako leto vrača. Eden od razlogov, da ohranja pristen materni jezik, je nedvomno v rednem branju slovenskega verskega tiska ter različnih slovenskih spletnih časopisov. Pravi, da tudi z namenom, da vidi razliko, kako o istih stvareh pišejo različni mediji. Ker je zanj zelo pomembno slediti dogajanju po svetu, redno spremlja tudi tuje medije.

***Pogovarjala se je Sonja Jakop.
(Ogledalo 107/2015, 47-49)***

+ NADŠKOF ALOJZ URAN
(*22.1.1945 Sp. Gameljne, + 11.4.2020 Ljubljana)

NA VELIKO SOBOTO, 11.4. ZJUTRAJ JE V HOSPICU V LJUBLJANI (župnija Sv. Peter) PO DOLGI BOLEZNI UMRL UPOKOJENI LJUBLJANSKI NADŠKOF METROPOLIT MSGR. ALOJZ URAN, KI SE JE ZELO ZAPISAL V SRCA VSEH NAS, SLOVENCEV. LETOS BI OBHAJAL SVOJO ZLATO MAŠO. AVSTRALIJO JE OBISKAL DVAKRAT, LETA 1995 IN LETA 1998 KOT LJUBLJANSKI POMOŽNI ŠKOF. OD LETA 2004 DO 2009 JE BIL LJUBLJANSKI NADŠKOF METROPOLIT.

O njegovem življenju in delu lahko veliko beremo v našem tisku, na spletnih straneh in tudi v naših Mislih. Tukaj v Rafaelu objavljam svoje zapiske, ko sem pred več kot desetletjem sestavljal kroniko našega slovenskega misijona. Še več pa je spominov, ki živijo med nami, in bodo dragoceni. Zapišimo, sporočimo

še kakšne. Poskrbimo, da ne gredo z nami v grob.

OBISK LJUBLJANSKEGA POMOŽNEGA ŠKOFA MSGR. ALOJZA URANA (1995): V novembru in decembru je obiskal naše rojake in slovenska verska središča ljubljanski pomožni škof msgr. Alojz Uran. Za škofa je bil imenovan 16.12.1992, posvetil ga je papež Janez Pavel II. v Rimu 6.1.1993. Letos 22.1. je škof Alojz srečal Abrahama - praznoval je 50. rojstni dan.

G. škof je pristal z letalom v Melbourneu 14.11. zjutraj ob 6.05. Pričakali so ga rojaki v narodnih nošah, s šopkom in dobrodoščico, ter patra Bazilij in Tone. V Kew-ju je imel časa dobri dve uri, potem je nadaljeval pot z letalom v Perth, kjer ga je pričakal p. Valerijan. Od 18. do 24.11. je bil obiskal rojake v Adelaide, SA, kjer je tudi birmoval, ter rojake v Milduri in Berriju. V Milduri ga je prevzel p. Bazilij in odpeljal nazaj v Kew.

V cerkvi sv. Cirila in Metoda je maševal na nedeljo Kristusa Kralja in birmal 7 birmancev. Popoldne je obiskal Albury in Wodongo. Naslednja dva dni, 27. in 28.11., so se srečali gospod škof in vsi naši patri, ki delujejo med Slovenci v Avstraliji.

Škof Lojze je v naslednjih dneh maševal, nagovoril občestvo in navdušeno, kot on zna, zapel v Domu Matere Romane (29.11.), v St. Albansu (30.11.), Geelongu (2.12.) in Morwellu. V Kew-ju pa je vodil tridnevno duhovno obnovo.

Za Miklavžev god je škof prišel v New South Wales oz. Sydney. V četrtek, 7.12., je maševal v Newcastleu - Hamiltonu, 9.12. v Canberri - Garranu, v nedeljo, 10.12., pa v Merrylandsu. Po sv. maši so v dvorani nastopili otroci Slomškove šole, nato je prišel na oder Miklavž in obdaroval navzoče.

Popoldne na 2. adventno nedeljo, 10.12., je škof maševal v Figtreeju - Wollongongu. Tudi tam so pripravili darila in miklavževanje. Naslednji vikend, 16. in 17.12., pa je škof obiskal Surfers Paradise (v soboto), v nedeljo pa Brisbane in Planinko. Na Cornubii - Planinki je blagoslovil nova balinišča.

V torek, 19.12., se je vrnil v Slovenijo. Ob srečanjih z njim smo hkrati lahko zvedeli več o dogajanju v Sloveniji in pripravah na papežev obisk, ki bo od 17. do 19.5.1996.

V Cerkev na Slovenskem bo to prvi in nepozaben dogodek in predvsem dogodek vere. Geslo obiska je: OČE, POTRDI NAS V VERI!

(Prim. Misli 44 (1995) 260-263; 299-300; 306; 324-326; 339-340.)

ŠE DRUGI DOGODKI: 7.12. SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV. Sv. maša, kosilo in srečanje v dvorani. Med nami je bil že škof Alojz Uran. Bog povrni vsem za organizacijo in sodelovanje ter požrtvovalnemu kuharju Lojzetu Rebcu.

(KRONIKA III. (Vol. 1995-2003), 9-10)

OBISK ŠKOFA IN P. PROVINCIALA (1998)

Škof msgr. Metod Pirih in provincial p. Stane Zore sta napovedala svoj obisk po dogovoru in usklajevanju s patri za praznovanje jubilejev od 18.8. do 23.9. Pastoralni obisk bosta začela v Perthu, WA, in se nato pomikala proti vzhodu. - Na žalost pa je škofu Metodu bolezen prekrižala načrte. (...) Zato je v tej stiski uredil dokumente in prišel na obisk v Avstralijo ljubljanski pomožni škof msgr. Alojz Uran.

Provincial p. Stane je odšel v Perth, WA, sam in je najprej obiskal tamkajšnje rojake ob 20-letnici slovenskega kluba, se udeležil slavja, obiskal nekatere bolnike, v nedeljo, 23.8., pa je maševal za rojake v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku.

V Melbourneu se je p. Stanetu pridružil na praznovanju 30-letnice blagoslova cerkve sv. Cirila in Metoda g. škof Alojz Uran. Slovesno praznovanje podrobno opisuje p. Metod v Mislih (47 (1998) 197-209) in v Poročilih SFPSK (5/1998, 26). Tudi p. Valerijan se je udeležil slavja v Melbourneu, p. Janez pa se je opravičil. - Naša gosta sta obiskala še Morwell, Wodongo in Geelong, v sredo, 2.9., pa so se odpeljali v Milduro, kjer jih je sprejel p. Janez in škofa in provinciala popeljal naprej na svoje postojanke. (...)

P. Metod v Melbourneu poroča o živahnem dogajanju in pripravah na slovesnost ter o številnih obnovitvenih delih, ki se jih loteva kot naslednik p. Bazilija. Skupina rojakov je spletla ok. 200 metrov vencev zelenja.

Praznovanje so začeli v soboto zvečer, 29.8., s petimi litanijami Matere Božje v cerkvi in slavnostno akademijo v dvorani, kjer so ob petju in glasbi nastopajočih pregledali 30-letno zgodovino cerkve in nekaj let daljšo zgodovino misijona - Baragovega doma. Navzoči so bili tudi predstavniki slovenske države v Avstraliji, generalni vikar melbournške nadškofije, domači krajevni župnik župnije Srca Jezusovega v Kew-ju, p. Valerijan iz Sydneya, pater frančiškan iz Box Hilla in drugi. Odprta je bila tudi razstava starih fotografij, člankov iz Misli, iz starih fotografij pa so naredili diapozitive, ki so jih predvajali v dvorani.

V nedeljo, 30.8., so obhajali sv. mašo pri lurški votlini. G. škofa in p. provinciala je pozdravila župljanka, ki je bila prva krščenka v novi oz. sedanji cerkvi. Škof Uran je v homiliji pomenljivo izpostavil geslo praznovanja: "Poživi plamen vere, ki je v tebi!" Ob koncu je blagoslovil sliko in plaketo + p. Bazilija. (Se nadaljuje.)

SV. MAŠO IN POGREB + NADŠKOF ALOJZA URANA v ljubljanski stolnici - katedrali sv. Nikolaja je vodil nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore v sredo, 15.4.2020. Zaradi razmer po epidemiji korona virusa je bil pogreb v ožjem družinskem krogu. Nadškof Alojz Uran počiva v kripti v kapeli sv. Andreja v ljubljanski stolnici. Pogrebna sv. maša bo kasneje, ko bo mogoče. - Rojake vabimo, naj se pokojnega nadškofa spomnijo v molitvah in naj darujejo za svete maše zanj.

P. DARKO

PREJEM ZAKRAMENTOV

Sveti krst:

DAPHNE ALIJANA SAUNDERS, hči Justina in Amade, rojene Lowe, rojena 10.1.2020, krščena 20.6.2020 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

RYAN LIAM KRNEL, sin Johna in Abby Lynn, r. Pierce, rojen 23.5.2019, krščen 4.7.2020 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

PHOEBE JADE NEMEŠ, hči Damijana in Lillian, r. Danev, rojena 21.3.2020, krščena 3.10.2020 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Naši pokojni:

VINKO TOMAŽIN
R. 4.7.1925 Sela, ŽU Raka
U. 26.9.2018 Perth, WA.

FRANC ANDREJAŠ
R. 1933 (85 let)
U. 29.12.2018

HILDEGARD ANDREJAŠ
R.
U. 29.1.2019

LEON ROBAR
R. 5.4.1939 Žabljek pri Poljčanah
U. 16.2.2020 Goulburn, NSW. Pogrebno slovo 21.2.2020 v Goulburnu, nato je bil pokojnik upepeljen.

JOŽEFA - PEPKA ČRNASOJ
R. 22.4.1929
U. 25.2.2020 Canberra, ACT. Sv. maša 6.3.2020 v cerkvi sv. Terezije, New Lambton, NSW. Pokopana je na pokopališču Sandgate v Newcastlu.

JOŽE TEŽAK
R. 24.3.1924 Hrast, ŽU Suhor
U. 1.3.2020 Sydney.

EDVIN KERŠEVAN
R. 30.11.1947 Skadanščina/Materija
U. 2.3.2020 Liverpool Hospital, NSW. Pogrebni obred 10.3.2020 na pokopališču Forest Lawn - Leppington, kjer je pokojnik tudi pokopan.

TONI OBERMAN
R. 12.3.1937 Metlika.
U. 5.3.2020 Toowoomba, QLD. Pogrebni obred 12.3.2020 v ž. cerkvi sv. Terezije, East Toowoomba. Po pogrebu je bil upepeljen.

ALBIN TOMŠIČ
R. 18.2.1934 Drskovče pri Pivki
U. 6.4.2020 Sumner, QLD. Pogrebni obred 14.4.2020 v Centenary Garden Memorial. Nato je bil pokojnik upepeljen.

EMIL HRVATIN
R. 27.8.1932 Skadanjščina, ŽU Materija (sedaj Hrpelje - Kozina)
U. 8.4.2020 Liverpool Hospital, NSW. Pogreb 17.4.2020 na pokopališču Pinegrove.

ANGELA BRALA, r. GRLJ
R. 22.5.1939 Harije
U. 13.4.2020 Braeside Hospital, Prairiewood, NSW. Pogrebni obred 21.4.2020 v župnijski cerkvi Brezmadežne Device Marije v Bossley Parku. Pokopana je na pokopališču Liverpool.

CVETKA GREGORIČ, r. VRH
R. 3.11.1932 Dolnje Zemono, ŽU Ilirska Bistrica
U. 15.4.2020 Bankstown Hospital, NSW. Pogrebni obred 22.4.2020 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Nato je

bila pokojnica upepeljena. Pokopana je na pokopališču Liverpool.

RIHARD BOGATEC
R. 10.2.1939 Brescia, Italija
U. 22.4.2020 Westmead Hospital, NSW. Sv. maša in pogreb 15.4.2020 na Dolnji Bistrici v župniji Črenšovci, Slovenija. - Pri nas smo darovali sv. mašo 21.7.2020.

STANA BARIČ, r. STAVANJA
R. 20.8.1934 Nadanje Selo, ŽU Šmihel pri Pivki
U. 26.4.2020 Georges Hall, NSW. Pogrebni obred 4.5.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANČKA KIRN, r. DOUC
R. 10.8.1930 Ljubljana - Ježica
U. 27.4.2020 Princ Charles Hospital, Brisbane, QLD. Pogreb 30.4.2020 na pokopališču Mount Tambourine Cemetery, QLD.

JOSIPA KRAJNC, r. NOTESBERG
R. 16.9.1927 Križovljan, Hrvaška
U. 2.5.2020 SVIAA Nursing Home, Bossley Park, NSW. Pogrebni obred 7.5.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

VID STARIHA
R. 14.1.1930 Praproče, ŽU Semič
U. 6.5.2020 Hornsby Hospital, NSW. Pogrebni obred 12.5.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Macquarie Park.

SONJA BARTON
R. 11.11.1935 Novi Sad, Srbija
U. 7.5.2020 Newcastle, NSW.

JULIJA ULE, r. MIKULETIČ
R. 17.5.1930 Ilirska Bistrica
U. 16.5.2020 Liverpool Hospital. Pogrebni obred 29.5.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na pokopališču Liverpool. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu 26.9.2020.

JUSTIN HODNIK
R. 9.4.1943 Logatec
U. 23.5.2020 Canberra, ACT.

JOŽEF HORVAT
R. 12.1.1935 Markovci v Prekmurju
U. 16.5.2020 Wollongong, NSW. Cerkevni pogrebni obred 29.5.2020 v kapeli pogrebnega zavoda Parsons Funerals v Wollongongu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

BRUNA GIANESI, r. REJA
R. 28.5.1930 Kozana, ŽU Biljana
U. 2.6.2020 Concord Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 5.6.2020 v kapeli pogrebnega zavoda Andrew Valerio & Sons, Five Dock, NSW. Nato je bila pokojnica upepeljena.

MAKSIMILIJAN - MAKS ROBIČ
R. 4.5.1934 Veliki Slemen, ŽU Selnica ob Dravi
U. 9.6.2020 Concord Hospital, NSW. Sv. maša 23.6.2020 v župnijski cerkvi sv. Jožefa v Enfieldu, NSW. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ROBERT MIRNIK
R. 29.7.1959 Sydney, NSW.
U. 25.6.2020 Bankstown Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 2.7.2020 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Pokopan je na tamkajšnjem katoliškem pokopališču.

MARIJA BAŠA, r. NEMANIČ

R. 15.4.1937 Vidošiči, ŽU Metlika
U. 30.6.2020 Calvary Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 6.7.2020 v župnijski cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Arncliffe-u. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA KORVA, r. LIČEN

R. 8.7.1934 Podgraje
U. 3.7.2020 Liverpool Hospital, NSW. Sv. maša 13.7.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na pokopališču Forest Lawn - Leppington.

EMIL GROSMAN

R. 21.3.1934 Aženski Vrh, G. Radgona
U. 9.7.2020 Newcastle Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 16.7.2020 v kapeli Pettigrew Family Funerals v Wallsendu. Pokopan je na pokopališču Sandgate.

JOŽEFA - PEPKA SEDMAK, r. ŽABKAR

R. 19.3.1934 Raka
U. 2.8.2020 Port Kembla Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 6.8.2020 v kapeli Pars Holdings Funerals v Daptu. Pokopana je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

IVAN LAVRENČIČ

R. 21.11.1920 Borjana
U. 6.8.2020 Estia Health Aged Care, Greystanes, NSW. Sv. maša 14.8.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

ANTON - TONČEK GRASSMAYER

R. 30.5.1929 Tržič
U. 11.8.2020 St. George's Private Hospital, Kogarah, NSW. Cerkevni pogrebni obred 18.8.2020 v Woronora Memorial Parku. Nato je bil pokojnik upepeljen.

ANGELA MEZGEC, r. MIKOLJ

R. 18.2.1934 Javorje pri Ilirski Bistrici, ŽU Hrpelje - Kozina
U. 18.8.1920 Bupa Aged Care, Greenacre, NSW. Sv. maša 28.8.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOŽICA POLAK, r. KRANJC

R. 3.3.1950 Velenje
U. 20.8.2020 Gold Coast Hospital, QLD. Pogrebni obred 27.8.2020 Braeside Chapel, Merrimac, QLD. Nato je bila pokojnica upepeljena.

VERA CETIN, r. SEKLI

R. 4.12.1932 Jevšček, ŽU Livek (sedaj ŽU Kobarid)
U. 23.8.2020 Bankstown Hospital, NSW. Sv. maša 31.8.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANTON VRH

R. 17.8.1929 Dolnje Zemono, ŽU Ilirska Bistrica.
U. 4.9.2020 Prestons Lodge Nursing Home, Prestons, NSW. Cerkevni pogrebni obred 14.9.2020 na pokopališču Forest Lawn, Leppington - North Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

MARIJA GROSMAN, r. JELEN

R. 12.7.1939 Bunčani, ŽU Veržej
U. 5.9.2020 John Hunter Hospital, New Lambton, NSW. Cerkevni pogrebni obred 10.9.2020 v kapeli Pettigrew Family Funerals v Wallsendu. Pokopana je na pokopališču Sandgate. - Pogrebno sv. mašo za ++ Marijo in Emila smo obhajali 18.9.2020.

BERNARD LORENZO TRINCO

R. 27.4.1960 Sydney
U. 28.9.2020 Royal Prince Alfred Hospital, Camperdown, NSW. Sv. maša 8.10.2020 v župnijski cerkvi sv. Patrika, Mortlake. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOHN BRODNIK

R. 3.5.1962 Wollongong
U. 3.10.2020 Wollongong Hospital. Cerkevni pogrebni obred 16.10.2020 na pokopališču Lakeside - Kanahooka, tam je pokojnik tudi pokopan.

CVETKO FALEŽ st.

R. 14.4.1931 Leskovec pri Krškem
U. 11.10.2020 Canberra Hospital, ACT. Sv. maša 20.10.2020 v cerkvi sv. Družine, Gowrie, ACT. Pokopan je na pokopališču Woden.

IVANKA EVA GRMEK, r. SIMČIČ

R. 23.9.1933 Klana v Istri, Hrvaška
U. 31.10.2020 Jindalee Aged Care Residence, Narrabundah, ACT. Sv. maša 10.11.2020 v cerkvi sv. Janjeza Vianneya v Waramangi, ACT. Pokopana je na pokopališču Woden.

MARIJA LAZNIK, r. ŠKARABOT

R. 7.9.1938 Šempas
U. 8.11.2020 Morven Gardens Nursing Home, Leura, NSW. Cerkevni pogrebni obred 20.11.2020 v kapeli Leura Memorial Gardens. Nato je bila pokojnica upepeljena.

MARIJA SEČKO

R. 12.8.1935 Kupšinci v Prekmurju
U. 14.11.2020 Canberra Hospital. Pogrebni obred 23.11.2020 v luteranski cerkvi sv. Petra v Canberri - Reid, ACT. Pokopana je na pokopališču Queanbeyan, NSW.

Bolezen - z namenom

Človeštvo je dobilo točno takšno bolezen, kot si jo je zaslužilo.

Naravo smo nehali ceniti in zato smo dobili tako bolezen, da začutimo, kako je naše bivanje v njej tako drago-ceno.

Nehali smo delati za družino, zato nas je ta bolezen zaprla po domovih, da smo se ponovno naučili, kako funkcionirati kot družina.

Nehali smo ceniti stare in bolne in zato nas je ta bolezen spomnila, kako ranljivi so.

Nehali smo ceniti zdravnike in farmacevte, da smo ugotovili, kako nenadomestljivi so.

Nehali smo spoštovati učitelje in zato je ta bolezen zaprla naše šole, da bi starši lahko poučevali sami.

Mislili smo, da lahko kupimo vse, da smo lahko, kjerkoli in s komerkoli si želimo, in zato imamo tovrstno bolezen, da spoznamo, da nismo vsemogočni.

Prosti čas smo preživljali v nakupovalnih središčih, zato jih je bolezen zaprla, da se zavemo, da si sreče ne moremo kupiti.

Veliko pozornosti smo posvetili svojemu videzu, zato nam je bolezen prekrila obraze, da smo spoznali, da naša lepota tam ne obstaja.

Mislili smo, da smo gospodarji tega planeta, zato smo dobili to bolezen, da bi nas lahko nekaj tako majhnega, kar ni mogoče niti videti, pokorilo in nam dalo nekaj ponižnosti.

Ta bolezen nam je veliko vzela, hkrati pa nam daje priložnost, da se tako naučimo in razumemo, kaj je v življenju najbolj pomembno.

Michaela Rekl

Jožko Kragelj: OD POSTAJE DO POSTAJE - 16.

(samozaložba, Gorica 1998)

BATUJE IN SELO

1986

V tem letu so se vrstile razne obletnice: 260 let, odkar je bila sezidana cerkev, 200 let, odkar je samostojna duhovnija, in 130 let, odkar je bilo Selo priključeno Batujam. Prej je spadalo pod Kamnje. Za vse te obletnice je bila potrebna zunanja in notranja - duhovna priprava.

V obeh zvonikih je bilo treba zamrežiti line, da ne bi več nad zvonovi gnezdili golobi. Vsi zvonovi so bili namreč polni odpadkov. V Batujah je bilo opravljeno to delo v marcu, v Selu pa v aprilu.

Od 16. do 20. junija je bila prepleskana cerkev v Batujah. Na desni strani, kjer je bil lesen oltar, je kamnosek Možina položil nov podest, na katerega smo postavili krstni kamen. Nad krstnim kamnom je bila na steno vzdana marmornata konzola kot podstavek za nov kip Srca Jezusovega. Cerkev je dobila tri lestence in nove svetilke po stenah.

Po načrtu arhitekta Kvaternika je kamnosek Možina izdelal nov oltar, obrnjen k ljudstvu, ki ga je g. škof Metod posvetil na praznik svete Ane.

Od 12. do 15. novembra je Viktor Gabrovšek z Vira pri Domžalah popravil uro v zvoniku, ki je počivala več kot 25 let.

9. novembra je 13 otrok pristopilo k prvemu svetemu obhajilu. Od 22. do 30. novembra pa je bil sveti misijon, ki sta ga vodila jezuita p. Tomaž Podobnik in p. Edmund Boehm.

Tudi Selo se je zunanje lepo pripravilo na vse te praznike. Odstranili smo leseno prižnico, ki je bila preperela. Julija je bila prepleskana cerkev, ki je dobila nove stenske luči in reflektorje, nova okna inčasne stolice namesto starih klopi. Postavljen je bil tudi nov križev pot. Okvire je izdelal Stojan Podgornik, okna pa Ivan Maiti. V zakristiji je bila pritrjena lesena obloga. V Batujah prav taka pa v veroučni sobi.

1987

Tudi v tem letu so se uresničili razni načrti v obeh cerkvah. V februarju je mojster Andrej Lenarčič odpeljal v Ljubljano pokvarjene cinaste piščali in konec marca je uglasil orgle v Batujah.

Mizarja Ciril in Zoran sta v februarju napravila nova okna za cerkev v Batujah. Podjetje FINAL je vložilo nove šipe z brušenimi križi in okna so bila vzdana konec marca.

24. aprila je bila postavljena v Marijin oltar nova slika Marije z Jezusom, ki jo je izdelal Tomaž Perko iz Cerknice. Že marsikoga je premotila, da jo je ocenil in postavil v prejšnje (19.) stoletje, ker je izdelana v taki tehniki, da marsikoga prevara. Umetnik sam je z njo zelo zadovoljen in je bila naslikana iz nekakšne zaobljube. V Selu že dolgo let ni tekla ura v zvoniku. Ljudem sem prebral, kar sem našel v Goriški straži 17.8.1928: "Na zvoniku nimamo že več kot deset let ure v redu. Številčnik

(ciferplatlc) je nečitljiv. Kazala ne delujejo. Mimogreδοči pravijo, da so Selani bogati, ker imajo uro vedno na 9. Zato delajo ponoči in podnevi, gledajo na ciferplatlc, kdaj bo dvanajst, da se gre h kosilu, ali vsi prelačni zaman čakajo in tako delajo naprej brez jesti in piti, ter na ta način bogatijo. Da pa ne bomo vsi onemogli, bi bilo vendar enkrat čas, da ta presneti ciferplatlc popravimo in uro uredimo, kar bo nam in potnikom v korist."

Viktor Gabrovšek, ki je popravil uro v Batujah, se je lotil popravila tudi v Selu. V drugi polovici avgusta je ura zopet bila. Maitovi so napravili novo številčnico.

V začetku avgusta pa je Lenarčič popravil in uglasil orgle tudi v Selu. V zakristiji in pod zvonikom v Selu so bile položene nove ploščice.

V ponedeljek po beli nedelji (praznik OF, 27. aprila) je bila sveta birma. Slovesnosti so se udeležili tudi dekan Lestan iz Črnič, duhovniki Tušar iz Kamenj, Kožlin iz Šempasa, Filipič iz Lokavca, Mislej iz Velikih Žabelj, p. Klemen Verdev iz Vipavskega Križa, Albreht iz Ajdovščine, Kosmač z Otlice, dr. Klemenčič - urednik Družine in tajnik Milharčič. S škofom je somaševal tudi dr. Vetrih, župnik iz Vrtojbe. Popoldne je škof posvetil nov oltar k ljudstvu v Selu.

17. maja je bil v Logu festival otroških in mladinskih zborov, ki so se ga udeležili tudi naši otroci.

Leta 1987 je minilo petdeset let od smrti Lojzeta Bratuža, kateremu so dali fašisti piti strojno olje, ki ga je zastrupilo, da je umrl mučeniške smrti. Lojze Bratuž je služboval kot učitelj tudi v Batujah, dokler so fašisti pustili slovenske šole. Predstavniki Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) v Batujah so se spomnili, da bi bilo prav postaviti Bratužu spominsko ploščo na stavbi, kjer je bila šola. Odkritje plošče je bilo 12. julija. Moški zbor se je pripravil za to slovesnost. Organizator Ivan Ušaj pa je želel, da bi zapeli tudi otroci, ker je pri zboru sodelovala tudi njegova hčerka. Toda, ko je na občini v Ajdovščini povedal, da zbor vodi Jožko Kragelj, so mu rekli, da ne sme nastopati, ker je bil zaprt. In ker je Ivan vztrajal, da bi zapeli tudi otroci, je moral sporočiti na občino, kaj bodo peli. Nalašč sem izbral dve pesmi, ki jih je komponiral dornberški rojak Zorko Harej, besedila pa je napisala Ljubka (Šorli) Bratuž, Lojzetova žena. Prva je imela naslov "Bazoviškim junakom", druga "Pesem primorske mladine". Zaradi mojega nastopa ni bilo nobenega predstavnika občine, razen rojaka iz Sela. Po toliko letih je bil še vedno na meni madež, ki ga niso marali izbrisati.

Ob obletnici misijona je bila duhovna obnova od 18. do 22. novembra, ki jo je vodil jezuit p. Tomaž Podobnik. Ob sklepu je bilo prvo obhajilo 14 otrok in češčenje Najsvetejšega.

Ob koncu leta je imela župnija 84 šolskih otrok in 53 predšolskih (od dojenčkov do 1. razreda). Starih nad 80 let je bilo 26.

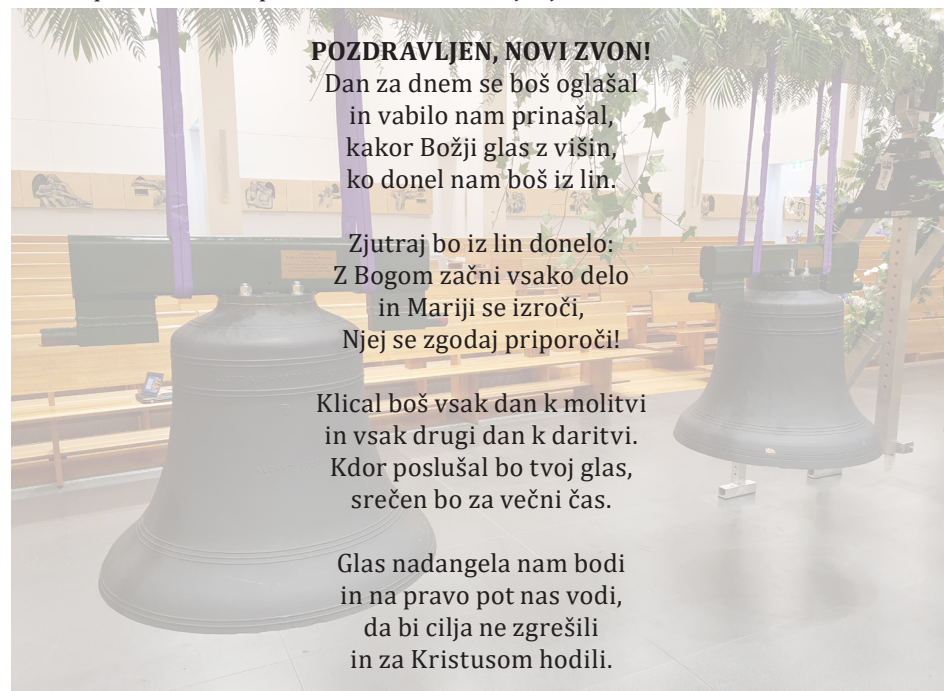
1988

21. januarja sem naročil nov zvon za Selo. 15. marca ga je kolavdiral dekan Rupnik iz Kobarida in 28. marca so ga pripeljali v Selo. Na 3. velikonočno nedeljo, 17. aprila, ga je posvetil škof Metod Pirih. Ob koncu slovesnosti sem se zahvalil:

“Iskrena hvala gospodu škofu, ki nam je prinesel svoj blagoslov. Naj se ta blagoslov razlega z glasom zvona po vseh naših hišah in nas vabi k izpolnjevanju naših krščanskih dolžnosti.

Zahvaljujem se vsem darovalcem za zvon, zlasti tistim, ki hočejo ostati skriti. Naj Bog blagoslavlja vaše delo, s katerim si služite vsakdanji kruh, da bi mogli tudi v bodoče velikodušno darovati bodisi za cerkvene potrebe, kakor tudi za potrebe revnih in lačnih. Hvala vsem, ki ste poskrbeli za okras cerkve in tudi s petjem povzdignili našo slovesnost. Naj bo vse v Božjo čast!”

Za to priliko sem napisal sledeče verze, ki jih je deklamirala neka deklica.

Zvon je posvečen nadangelu Mihaelu, kot tudi podružnična cerkev v Selu.

V zvoniku je bilo treba vzdizati traverze in 7. maja so z dvigalom dvignili zvon v zvonik. Prvič je zazvonil 11. maja pred praznikom vnebohoda.

14. junija sem v Šmartnem pri Kranju kupil Marijin kip za kapelico v Selu. Blagoslovljen je bil 3. julija in postavljen v obnovljeno kapelico ob cesti.

V drugi polovici julija je bil v župnišču zgrajen nov štedilnik, ki bi služil za centralno ogrevanje. Prve dni avgusta pa je Stanko Vovk z Goč napeljal cevi in postavil radiatorje za centralno ogrevanje.

Pred praznikom Kristusa Kralja je imel duhovno obnovo g. Tone Pust z Mirenskega Grada kot pripravo na prvo sveto obhajilo in celodnevno češčenje. Za ta praznik sem povabil ljubljanskega pomožnega škofa Jožefa Kvasa. Udeležba je bila prav lepa. Češčenje z možmi in fanti je vodil gospod škof. Bile so polne klopi.

V adventu je romala svetogorska Marijina slika od hiše do hiše.

Cesto na Sveto Goro so asfaltirali in zaključili delo prav na sveti večer, da so se mnogi prvič peljali k polnočnici po asfaltu.

Mene je pred božičem obiskal Saša Martelanc, ki dela pri RAI, na radiu Trst A in me prosil za razgovor, ki bi ga oddajali na sveti večer. Zastavil mi je več vprašanj, splošno o božiču, še posebej pa o doživljanju božiča v zaporu. Iz takratnih zapiskov povzemam te misli:

“Kar je človek lepega doživel v otroških letih, prej ali slej priplava na površje, čeprav je skušal iz tega ali onega vzroka to potlačiti v sebi. In božično vzdušje mu prikljče in živo predoči vse, kar je bilo skrito v podzavesti.

Sam bi bil rad še enkrat otrok. Sedel bi v izbi na peči in opazoval, kako plapola lučka pri jaslicah. V tišini in pol temi bi zaprl oči in zdelo bi se mi, da slišim, kako angelci pojejo glorio.

Človeku, ki ni nikdar doživel božiča, bi svetoval, naj stopi opolnoči v cerkev, da bo vsaj enkrat slišal božične pesmi in opazoval srečo na obrazih ljudi.

Prepričan sem, da je zlasti za preprostega in vernega slovenskega človeka vsa lepota v čudovitih božičnih pesmih in običajih.

Moj prvi božič v zaporu je bil najbolj podoben betlehenskemu prvemu božiču. Po enem letu samic in bunkerjev sem prišel v celico, ki je imela slamnjačo. Na božični večer sem se zaril v slamo in z mislimi poromal v Betlehem. Zdelo se mi je, da sem v tistem trenutku najbolj podoben Jezusu. Za mano so bila zaslišanja, samota, lakota, smrtna celica, dnevi brez maše in brevirja, bolhe, stenice, neprijazni pogledi paznikov in surove besede zasliševalcev... Vsega tega ni mogoče pozabiti. Hvaležen pa sem Bogu tudi za to preizkušnjo. Spoznal sem, kaj je lakota, kaj samota, kaj pomeni biti brez knjige in kaj pomeni ena sama prijazna beseda.

Okrog 200 duhovnikov je okusilo dobrote stalinizma. Prepričan pa sem, da ni bilo zaman, da bo vse to dozorelo in koristilo narodu. Ljudje so danes preveč zagnani v delo, postajajo sebični. Ne najdejo časa za skupne pogovore. Zagledani so vase.

Želim, da bi božično vzdušje prineslo v naše domove več družinskega duha in medsebojne ljubezni, da bi Kristus utrdil vero teh naših ljudi, da bi odprli vrata Kristusu, da bi ga spoznali in da je vse naše slovenstvo zraslo iz krščanstva, da bi to dediščino ohranjali in predali svojim otrokom in vnukom.”

Dr. Klemenčiču sem pokazal svoje spomine na zaporniška leta. Ker se je začela politika kar vidno spreminjati in so v marsičem začeli popuščati, se je opogumil in je v Družini “za poskušnjo” objavil odlomek “Moj prvi božič v zaporu”. Vzbudil je veliko zanimanje pri bralcih. Do takrat je namreč vladal strog molk. Nihče ni smel govoriti o zaporih, o Golem otoku, kaj šele o pobojih domobrancev v Kočevju! Ker ni bilo odziva in oporekanja na ta članek, je Klemenčič sklenil, da bodo začeli vse objavljati v podlistku, kakor hitro se izteče tisti, ki so ga do takrat objavljali.

Rokopis sem oddal Družini. Ljudje so pa nestrpnost čakali.

(N. d., 135-142.)

NAŠE BOŽIČNE JASLICE
V hvaležen spomin + p. dr. Leopoldu Grčarju OFM

P. DR. LEOPOLD (ANDREJ) GRČAR (r. 13.5.1939 Lože, župnija Sv. Miklavž nad Laškim, u. 8.2.2020 Brezje), dolgoletni spovednik na Brezjah, je bil duša slovenskega jasličarstva. Napisal je doktorsko disertacijo in številna dela o jaslicah in je bil dolga leta predsednik društva ljubiteljev jaslic.

“Jaslice so plastična predstavitev dogodka Jezusovega rojstva v naravni ali v drugačni velikosti, s kipi ali s čim podobnim, prikazano v osebah protagonistih, ti so Jezus, Marija, Jožef in obiskovalci: pastirji, angeli, Modri ter živali, ki jih omenja izročilo: vol, osel, ovce... Vse to postavljeno v palestinsko ali v domačo pokrajino,” dr. Leopold Grčar pove definicijo. “Bistveno pri jaslicah

je to, da so narejene kot religiozni objekt pobožnosti v božičnem času, vendar pa pod imenom božične jaslice še vedno razumemo predvsem uprizoritev dogodkov božičnega časa.”

Kaj sporočajo jaslice, kaj simbolizirajo?

“Predstavljajo ter na viden način upodablajo Božjo ljubezen, ki je prišla med nas ob učlovečenju in rojstvu Jezusa Kristusa. Jaslice so znamenje zgodovinske resničnosti Kristusovega učlovečenja v času in prostoru, za človeka in stvarstvo. So pa tudi simbol vedno navzoče milosti Kristusa, ki se hoče zdaj roditi v človeku in ga posvetiti. Jaslice nas nagovarjajo in vabijo v osebni odnos do Božje ljubezni in usmiljenja, s tem pa nas odpirajo tudi za sočloveka, v čemer je njihov najgloblji teološki in socialni pomen.”

Ali se slovenske jaslice razlikujejo od jaslic drugod po svetu? Imajo kakšne posebnosti?

“Tipične slovenske jaslice so postavljene v ‘bogkovem kotu’, kjer je na trikotni podlagi postavljen jaslični hrib iz mahu, pred njim pa hlevček ali votlina s Sveto družino, ki je vedno bistveni ali osrednji prizor celotnih jaslic, zato mora biti vedno tudi močnejše osvetljen kot karkoli drugega. Izvirno slovensko presenečenje je hlevček v obliki gorenjskega kozolca, ki so mu dodali toliko strehe, da so tja lahko postavili in osvetlili Sveto družino.”

Kam naj družine postavijo jaslice? Kje je v stanovanjih zanje najbolj primeren, dostojen prostor?

“Seveda, če je mogoče, v ‘bogkov kot’, lahko pa tudi na pokrov stare slovenske domače skrinje, na predalnik, na posebno mizico ali pa na izpraznjeno knjižno polico. Jaslice morajo stati na najbolj vidnem mestu dnevnega prostora.”

Kdaj naj jih postavimo in kako dolgo naj posvečujejo domačijo?

“Pogovor in priprave naj se začno takoj z adventom, postavimo pa jih najprimerneje 16. decembra, ko se začne božična devetdnevica. Ostanemo pa naj do svečnice, to pomeni, do 2. februarja, tako da imamo do tretjega svetega večera, 5. januarja,

nad hlevčkom angela, na večer pred svetimi tremi kralji pa nad hlevček postavimo zvezdo repatico.”

SVETA DRUŽINA, ANGELI, PASTIRJI

Ali pri postavitvi jaslic obstajajo pravila? Kaj spada in kaj ne v jaslice? Kaj je v središču, kaj v ozadju?

“Seveda, kakor povsod, obstajajo tudi pri postavitvi jaslic pravila, ki so razvidna že v definiciji jaslic. Če so jaslične figure oblečene v domača, slovenska oblačila, bomo postavili slovensko pokrajino, če so v orientalskih, naj bo palestinska. Izbrali bomo in se odločili za hlevček ali za pastirsko votlino. Sveta družina v hlevčku je mnogokrat tudi vsa vsebina jaslic. V slovenskih jaslicah jo lahko postavimo tudi pod kozolec.

V jaslice sodijo le bistvene stvari, Sveta družina, to so figure Jezusa, Marije in svetega Jožefa, angel z napisom ‘Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!’, pastirji, sveti trije kralji, od živali pa vol in osel, nekaj ovčk in za tri kralje konji ali kamele. Slona ne postavljajmo v domače jaslice.

Zelo pomembna je pravilna osvetlitev jasličnih prizorov. Najbolj mora biti osvetljena Sveta družina, da je takoj opazna in vidna z vseh strani. V središču vsega jasličnega dogajanja mora biti vedno Jezus, novorojeni Odrešenik, z Marijo in Jožefom. Za Jezusa pa postavimo še oslička in vola, da ga grejeta. Druge figure pa skrbno razporedimo po perspektivi, večje po velikosti bolj spredaj, manjše pa v ozadju.”

So se ob jaslicah ustvarili tudi obredi, načini obnašanja?

“Akademik profesor dr. Niko Kuret je zapisal, da so v davnih časih, kadar je kuga divjala v deželi, tiste hiše, v kateri so imeli jaslice, bile obvarovane šibe Božje. Potem pa nadaljuje: ‘Eno je gotovo, domače jaslice, ki jih družina postavi iz pravega duha, zabranijo zlemu duhu in mnogim pogubnim grehom vstop v družino. Jaslice naj bodo za božični čas naš družinski oltar.’

Na sveti večer, 24. decembra, se dom pokropi z blagoslovljeno vodo in pokadi z blagoslovljenim kadilom. To se ponovi še na drugi sveti večer, na silvestrovo, 31. decembra, in na tretjega, ki je pred praznikom svetih treh kraljev (5. januarja). Božični blagoslov opravimo tako, da vsa zbrana družina obide vse prostore v hiši, na kmetijah pa vsa poslopja, ohišnico in bližnje njive. Pri tem pa molijo in prepevajo božične pesmi. Navadno nosi gospodar posodo s kadilom, gospodinja pa kropi z blagoslovljeno vodo. Najmlajši v družini pa ima to čast, da v tej domači procesiji nosi kipec deteta Jezusa, ki ga po blagoslovu položi v jaslice, vsa družina pa sede k skupni večerji.”

Kdo naj sodeluje pri postavljanju jaslic?

“Vsak sme sodelovati pri postavljanju jaslic, posebno pa so veseli otroci, če postavimo katero figuro po njihovih zamislih ali željah. - Zgodi se, da želi otrok zvečer vse figurice v jaslicah položiti k počitku - in s kakšnim veseljem bo to naredil! Zjutraj pa se bo morda zbudil prvi in bo z veliko skrbjo vse figurice spet prebudil in postavil na pravo mesto.”

Prodajajo v trgovinah primerne jaslice? Na kaj naj bomo pri nakupu pozorni?

“Jaslice, ki jih nudijo v trgovinah, so ceneno blago brez pravega duha. Niso bile

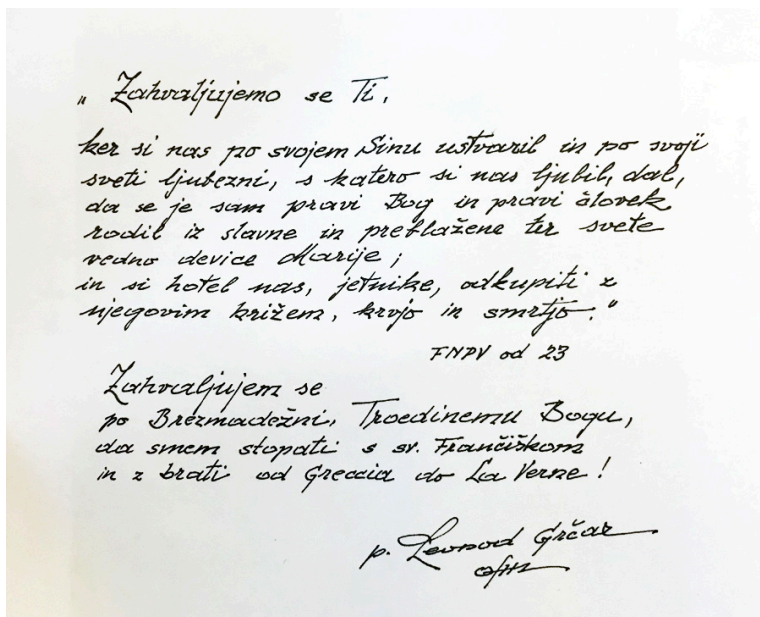
narejene kot objekt pobožnosti in hvaležnosti do novorojenega Odrešenika, zato tudi ne morejo dati tega, kaj naj bi predstavljale. Če jih kupujemo, pa bodimo posebej pozorni, kako so razporejene posamezne figure. Nekajkrat sem opazil, da so celo vola in osla postavili in prilepili spredaj, Sveta družina pa je bila nekje v ozadju hlevčka. Takšna razvrstitev je nepravilna. Vol in osel se postavita za jasli, da grejeta Božje Dete. Vse druge figure morajo biti usmerjene k novorojenemu Odrešeniku.”

Naj torej sami doma naredimo jaslice?”

“Zares priporočam, da vsa družina sodeluje pri postavljanju jaslic. Če pa je potrebno dokupiti figure, priporočam, da to storite pri dobrih umetnikih jasličarjih, ali pa obiščete posebne trgovine, kjer lahko dobite umetniško izdelane jaslične figure. Zakaj? Dr. Niko Kuret je zapisal:

‘Jaslice izpolnijo svoje poslanstvo zlasti tedaj, če jih delamo sami. Na tisoče družin je hvaležno jaslicam, da se je razbita družinska skupnost v adventnem času spet strnila... Kako? Vsa družina se je lotila priprav na jaslice. Vsak član družine dobi svoje delo in nalogo. Eden bo izdelal hlevček, drugi bo oskrbel drevje in grmovje, tretji skale in plotove, spet drugi izrezuje figure in še kateri pripravlja podstavek. Pri tem se lahko poje ali celo glasno bere kakšno primerno božično ali adventno branje. Sinovi in hčere, ki so prej sleherni večer tiščali zdoma, ostajajo doma in pripravljajo jaslice!’ In še zaključil bom z besedami dr. Kureta: ‘Pomoč, s katero bomo dvignili bolno družino in jo povedli iz razcepljenosti v mir, iz mraza neveselja v blagodejno toploto resnične radosti, prihaja iz častitljive stare navade, da v vsakem domu postavijo jaslice.’”

(Prim. 7 dni, 14.12.2011, 14)

ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS PRI NAS

MERRYLANDS - SV. RAFAEL

Nedelja, 6.12.2020: Sveta maša ob 9.30 dopoldne. Obisk Miklavža letos odpade zaradi korone.

SREDA, 16.12.2020: Začetek božične devetdnevnic.

SV. VEČER, 24.12.: Ob 10.00 dopoldne srečanje molitvene skupine, ob 10.30 dopoldne sv. maša in sklep božične devetdnevnic.

BOŽIČ, 25.12.: SLOVESNA BOŽIČNA POLNOČNICA OPOLNOČI. DRUGA SV. MAŠA BO OB 9.30 DOPOLDNE.

SV. ŠTEFAN, 26.12.: SV. MAŠA BO OB 9.30 DOPOLDNE.

SILVESTROVO, 31.12.: SV. MAŠA BO OB 10.30 DOPOLDNE. Po sv. maši zapojemo zahvalno pesem, če bodo dopuščale razmere. Zvečer ni sv. maše!

NOVO LETO, 1.1.2021: MARIJA, BOŽJA MATI: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne.

ČETRTEK, 24.12.2019: ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA ob 8.00 zvečer.

1.1.2020: NOVO LETO, PRAZNIK MARIJE, BOŽJE IN NAŠE MATERE: Sv. maša bo ob 5.00 popoldne. Na praznik Gospodovega razglašanja ni sv. maše.

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do avgusta pa ob 5.00 popoldne.

NEDELJA, 20.12.: SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER.

PETEK, 25.12.: BOŽIČ: SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Rojakom sporočamo, da odslej nimamo več slovenskih sv. maš v Newcastlu, ker se je število udeležencev zmanjšalo zaradi smrti, starosti, onemoglosti in drugih okoliščin. - Še vedno pa se obveščajmo med seboj, poskrbimo za obisk duhovnika bolnim in starejšim in prejem zakramentov. - Ob pogrebih se lahko srečamo pri sv. mašah v krajevnih župnijah ali pri obredu, če boste to želeli. - Hvala za sodelovanje in razumevanje!

KRALJIČINA DEŽELA - QUEENSLAND

Rojaki boste o svetih mašah posebej obveščeni.

Romanje v Marian Valley bo kot običajno 2. soboto v septembru, 11.9.2021, sv. maša ob 11.00 dopoldne.

ZARADI RAZMER PO EPIDEMIJU KORONA VIRUSA BO LAHKO PROGRAM BOGOSLUŽJA IN PRIREDITEV KAJ SPREMENJEN, ZATO PROSIMO, DA SPROTI SPREMLJATE OBJAVE IN DA SE PRAV OBVESTIMO MED SEBOJ.

Dobra volja naj velja!

ZDRAVNIK PRAVI PACIENTU: "Več se morate gibati, vsak dan vsaj eno uro na sprehod!"

"Prav, gospod doktor," pravi pacient, "samo to mi povejte, ali naj grem na sprehod, preden raznesem pošto, ali šele potem?"

TETA LIZA JE MALI NEČAKINJI BARBARI podarila sto dolarjev.

"No, kako boš rekla?" pravi mamica Barbari. - "Ne boš nič rekla 'hvala'?"

Barbara ne reče nič. Mamica pravi: "Kaj rečem jaz očku, ko mi da denar?"

"Mami, ti rečeš: 'Ali je to vse?'"

PETNAJSTLETNI ZVONKO JE KRADEL v samopostrežni trgovini. Zgrabi ga policist. "Z mano greš, na policijo!"

"Neee, pustite me!" je kričal fant, toda policist se ni dal. Šla sta mimo McDonald's-a in Zvonko je prosil policista: "Prosim, ali me lahko spustite noter? Lačen sem, grem po hamburger!"

"Prav," reče policist, "Samo pohiti!" - Zvonko izgine skozi druga vrata.

Čez nekaj dni je ta policist spet ujel Zvonko in ga vlekkel na postajo. Ko sta šla mimo kavarne, Zvonko vpraša: "Grem lahko na eno kavo?"

"Ne!" je pribil policist. "Zdaj grem pa jaz noter, ti pa počakaj zunaj!"

STAREJŠI ŽUPNIK NEKJE NA DOLENJSKEM je žagal drva s cirkularko, ko sta ga obiskala lepo oblečena gospod in gospa, oba Jehovini priči.

"Dober dan!" sta pozdravila. "Rada bi govorila z gospodom župnikom."

"Res? Želita, prosim?"

"Rada bi govorila z gospodom župnikom," sta ponovila. "Veste, pozna veliko ljudi tod okoli, in nam povedo marsikaj, kako župnik nič ne dela, kaj vse ne dela prav, kako kar naprej prosjači za to in ono, pa koliko morajo ljudje dati..."

"A, tako?" pravi župnik. "Tega pa nisem vedel!"

"Pa to še ni vse," sta nadaljevala, "potem ima predolge pridige, pa maše so več kot predolge, pa verouk, pravijo, je prav dolgočasen, pa brez zveze..."

"A tako? Nisem vedel!" je dejal župnik in dodal: - "Veste, jaz sem župnik tukaj!"

Oba Jehovca sta kar obstala, brez besed, in debelo gledala. Župnik pa pravi:

"No, zdaj pa lepo pojdiva v Božjem miru, da bom jaz lahko še kaj naredil, drugače bo res izpadlo, da nič ne delam!" (Resnična.)

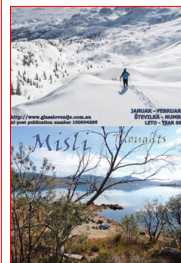
MED OBISKOM NA PSIHIATRIČNI KLINIKI vpraša eden od obiskovalcev direktorja klinike, kako, na podlagi česa se odločijo, koga bodo sprejeli na zdravljenje.

"Zelo preprosto," pravi direktor. "Pacienta postavimo pred banjo, polno vode, mu damo čajno žličko, skodelico in vedro ter mu naročimo, naj kar najhitreje izprazni banjo."

"Aha, že razumem," pravi obiskovalec. "Se pravi, tisti, ki je normalen, začne zaje-mati vodo z vedrom..."

"Ne, gospod," pravi direktor. "Tisti, ki je normalen, izvleče zamašek iz banje. - Želite sobo z balkonom ali brez???"

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 69. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$60. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** slomission.misli@gmail.com <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krevov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

<http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: gospod Jurij Rifelj
☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.
Poštne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.
<http://canberra.veleposlanistvo.si>
E-mail: sloembassy.canberra@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin
Vice častni konzul: g. Mark Stariha
Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
T: +61 2 97154701, F: +61 2 97154801
slovenian.consulate.nsw@gmail.com

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

Častna konzulka ga. Nevenka Golc Clark,
8 Otranto Ave., Caloundra, QLD 4551
T: 07 5438 1881, F: 07 5491 1606
slovenian.consulate.qld@gmail.com

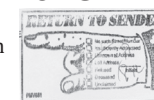
0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.

V NOVEM LETU USMILJENJE SE RAZODEVA,

*vsa ljubezen, ki jo ima Bog do človeka.
Izbral je hlev za svoj prihod in omogočil
tudi najmanjšim ljudem, da ga srečajo.
Ne potrebuje blišča in moči, ker zmaguje
z močjo duha in lučjo modrosti.
Z ROJSTVOM ODREŠENIKA
NAM BOG SPOROČA,
DA JE USMILJENJE VEDNO
MOČNEJŠE OD GREHA.*

(Zadnje voščilo nadškofa A. Urana za lanski Božič.)

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2021. P. Darko in rojaki

//Jaslice s kultiso slikarja L. Layerja, sedaj v muzeju jaslic na Brezjah./

CLEAR ISLAND WATERS - SURFERS PARADISE, GOLD COAST, QLD: Cerkev Srca Jezusovega

Prva cerkev je bila zgrajena 1963, sedanja v letih 1985-86. Župnija od 1946.

ŠTEFANOVANJE, 26.12.2020

DRAGI ROJAKI IN PRIJATELJI!

BLIŽA SE BOŽIČ IN ZA NAS POMENLJIVA 30. OBLETNICA, KO SMO SE "ENEGA SRCA IN DUHA" ODLOČILI ZA SAMOSTOJNO DRŽAVO SLOVENIJO.

ŽAL SE JE ZARADI EPIDEMIJE KORONA VIRUSA NAŠE ŽIVLJENJE ZELO SPREMEMILO IN RAZMERE SE ŠE NISO UREDILE, ZBIRANJE JE OMEJENO IN MARIKATERA SREČANJA SO ODPOVEDANA.

ZATO BOMO LETOŠNJE ŠTEFANOVANJE, 26. DECEMBRA 2020, PRAZNOVALI SAMO S SV. MAŠO V NAŠI CERKVI SV. RAFAELA OB 9.30 DOPOLDNE IN S KRATKO AKADEMIJO POČASTILI DAN SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI.

- Kosilo, proslava in zabava v dvorani letos odpadejo. Upajmo, želimo, molimo in delajmo, da bo drugič bolje!

Hvala za sodelovanje in razumevanje! Svojo udeležbo v cerkvi sporočite osebno, po telefonu (02) 9637-7147 ali e-pošti: slomission.sydney@gmail.com. p. DARKO